

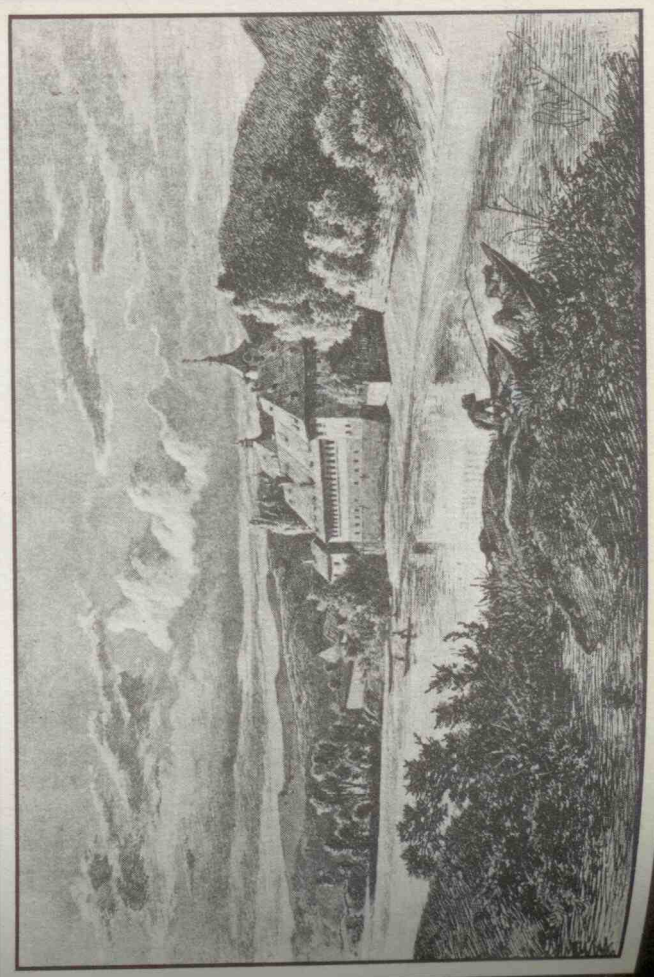
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

6-87

ROČNÍK III

Kukátko

252 29

DOBŘICHOVICE

dr. Vladimír Czumalo

Dobřichovický zámek.

"V těch hranicích lidé poddání jsou pracovití a mají v okrašku těch hranic své jisté porostliny hájův a lesův a také množství rolí a polí, kteréž když dělájí, jisté z nich ourdy poznávají. Při týchž Dobřichovících jest přední klynot dům vzácně vystavený na způsob zámku", tak popisoval Dobřichovice v roce 1659 křižovnický převor J.J. Manner. Pracovití lidé si od Mannerových časů postavili řadu domů, továrnu, nákupní středisko, kanalizaci, budují si sportovní halu, chtějí si troufnout i na stavbu mostu. Jisté z nich ourdy poznávají. Jen dům vzácně vystavený na způsob zámku ztratil lesk klenotu. Zřejmě už žádnou ourodu nepřinášel.

Zvolna chátrající zámek, ležící stranou života naší obce, dál nese svůj symbolický význam, úlohu jakéhosi zástupného emblému Dobřichovic, ať už ji hraje v dobřichovickém znaku, v panoramatickém pohledu, otevírajícím se z okna projíždějícího vlaku, či na obálce Kukátka. Následující řádky vznikly především z obav, aby se symbolem Dobřichovic nestal také současný stav zámku a vše, co jej způsobilo a provází.

Obrovský soubor hodnot, které nám předaly předchozí generace, shrnujeme pod pojem kulturního dědictví. Nic nás neopravňuje k tomu, abychom si tento pojem vysvětlovali jen z jeho druhé části. Nejde o nechtěné dědictví po vzdálených příbuzných, byt zavalený rozlámaným nábytkem, plesnivými knihami a zatuchlým prádlem, v němž je marné hledat spořitelni knížky, ale o paměť jednoho národa. Váží kulturnímu dědictví stojíme v pozici správců, kteří mohou zděděné hodnoty sice užívat pro sebe, ale měli by je také předat dalším generacím spolu s hodnotami, které sami vytvoří.

Koncepce socialistické kulturní politiky řeší poměr ke kulturnímu dědictví jednoznačně. Naše společnost vynakládá nemalé prostředky na údržbu a obnovu stavebních památek, provoz muzeí,

galerií a archivů, všestranně podporuje vědecké poznávání, popularizaci a společenskou distribuci uměleckých děl a dalších kulturních hodnot, které jsou součástí odkazu minulých generací. Na velkých rekonstrukčních akcích, jakými byla obnova Anežského kláštera, rekonstrukce Národního divadla či záchrana mosteckého děkanského kostela účinně dokazujeme přednosti socialismu, výspělost naší společnosti. Dobřichovický zámek dál beznadějně chátrá.

Pro obhájení nutnosti opravy dobřichovického zámku najdeme argumenty zcela jednoduché. Zapsání zámku do státního seznamu památek vyjadřuje společenské uznání jeho památkové hodnoty a také zájem společnosti na jeho zachování. Jakékoli jednání, které ohrožuje zachování zámku, je tedy v důsledcích jednáním protispolečenským, diskreditujícím kulturní politiku strany a státu.

Podíváme se ale na problém z jiné strany. Co pro nás vlastně představuje pojem památka? Nebo přesněji: Jaké hodnoty podmiňují rozhodnutí, že dobřichovický zámek musí být zachován?

Přede vším je tu skupina hodnot, na něž upozorňuje shodný základ slov památka a paměť. Zámek je jakousi zhmotnělou pamětí, kronikou svých vlastních dějin. A protože bylo jen málo událostí v dějinách Dobřichovic, které zámek minuly, je tato památka historickou pamětí celých Dobřichovic. Paměť živou a zachycující i záznamy o dnešku, o nás.

Klíčovou hodnotou památky je hodnota kulturního díla. Působivá hmotová kompozice věže, obytných křídél a kaple na citlivém místě břehu Berounky předává dočasné emocionálně působivé umělecké sdělení stejně, jako nikterak nevýznamná Schlachterova a Spitzlerova vnitřní malířská výzdoba. Z mobilnější nic nezbylo, nelze ale zapomínat na cenou kolekci téměř 60 obrazů, které ve sklepení zámku objevil na přelomu 60. a 70. let d.p. Vendelín Šimeček. V souboru, uloženém dnes ve Středočeské galerii, jsou i cenná díla barokních malířů Jana Jiřího Heintsche a Jana Kryštofa Lišky. Nejde ale jen o nesporné hodnoty umělecké, zámek je dokladem dobového vkusu, životního slohu, stavební techniky a řemeslných postupů. V kontextu celého památkového fondu Čech nezáleží mnoho na tom, že zámek nelze připsat žádnému z významných architektů. V polaritě jedinečnosti a typičnosti je schopen obohatit obraz české architektury, který by zdaleka nesložila jen špičková díla zapínající příručky dějin umění.

Podobně nelze zámek vytrhovat z jeho prostředí, posuzovat jeho hodnotu bez vztahu ke krajinnému rámci a urbanistické struktu-

ře Dobřichovic. Odtržení zámku od života obce rozbilo jeho přírodní vazby na prostředí, znejasnilo vztahy zámku k zámeckému parku, stavbám hospodářské funkce a komunikacím. Odtud už byl jen krok k narušení jeho výtvarného působení.

K těmto hodnotám ideovým samozřejmě přistupuje i užitná hodnota objektu, daná technickým stavem a mírou vhodnosti využívání. V případě zchátralého zámku, využitého z malé části jako skladový prostor, je tato hodnota spíše potenciální.

Podobně, jako jsme nepřipomínali historii zámku, čtenářům Kukátka dobře známou, nemá zde smysl probírat ani historii posledních desetiletí, historii předávání Černého Petra, v němž staletí trvajících památku proměnil zájem nejbližších dnů, lhostejnost a alibistické uhýbání nejruznějším tlakům. K této historii zámku ovšem bude nutno se brzy vrátit a nejen teoretickou úvahou. Článek 4 Mezinárodní charty o obnově památek a památkových sídel tzv.

Benátské charty, jíž se řídí také naše památková péče, stanoví:

"Pro ochranu památek je podstatná stálá údržba." Bude nutno se ptát, kdo a z jakých důvodů opominul tuto elementární zásadu, kdo zavínil dnešní stav zámku. Prostý výpočet rozdílů mezi výší prostředků, které by vyžadovala průběžná údržba zámku, a výší prostředků, které bude třeba vynaložit na jeho záchranu, objasní jeden rozměr této viny. Nezáleží na tom, kdo měl údržbu hradit a čí rozpočet poskytl náklady na obnovu, vždy půjde o promřhané společenství, které prostředky. Ekonomické hledisko ale není jediným. Podstatné jsou stopy, které krátkozrakost všech, kdo se na správu zámku podíleli a podílejí, zanechává ve vědomí lidí. Chátrající památka v centru obce logicky vychořává k lhostejnosti, neúčtá k historickým a kulturním hodnotám, nadřazování vlastních zájmů nad zájmy společnosti, nedůvěře k politice státu a jeho vedoucí síly.

Jaká by měla být budoucnost dobřichovického zámku?

Nutnost zachování je nesporná. Zůstává spíše otázka záchrany a využití zámku.

Naprosto nepřijatelná je myšlenka prodeje zámku do soukromých rukou. Zdá se neuvěřitelné, že se našli funkcionáři, schopní o této myšlence vážně uvažovat a dokonce ji podpořit. Příklad je poučný v jedné věci: Tam, kde v rozhodování o veřejných věcech nejsou patřičně uplatněny principy socialistické demokracie, hrozí nebezpečí nekompetentních rozhodnutí a preference soukromých zájmů.

Současná situace napovídá, že řešení nejspíše přinese pokračování hry na Černého Petra. Jako poslední z dlouhé řady institu-

cí projevila o zámek zájem 56.20 Svazarmu z Brna se záměrem přeměnit jej v atraktivní ubytovací zařízení. Změní-li zámek majitele a jeho nový správce bude disponovat dostatečnými možnostmi, podaří se konečně budovu zachránit a zaručit jí po opravě i průběžnou údržbu.

Řešení zde tedy do jisté míry je. Co jím ale Dobřichovice kromě záchranu své dominanty, resp. její vnější podoby, několika pracovních příležitostí a (snad) jisté ubytovací kapacity získají? Nevrátí se situace zámku a podzámčí?

Chybné rozhodnutí nese své trpké plody i po letech. Zámek se před časem octl na burze památek. Dobřichovice tím jasně vyjádřily, že jej k ničemu nepotřebují, že jsou všechny funkce střediskové obce s intenzivní rekreací schopny realizovat bez tohoto památkového objektu, že život obce našel jasně urbanistické a architektonické vyjádření, kterému nijak nevedí dominantu z tohoto života vyloučená.

Není třeba připomínat, že tomu tak zdaleka není. Chybí centrum, které by vyjádřilo, že Dobřichovice nejsou jen administrativně správní jednotkou, ale obcí v pravém slova smyslu, tedy určitým společenstvím s kolektivním životem. Neregulovaná výstavba a centralizace obchodu svedla život z jeho logických řečišť, nové těžiště nenašlo své vyjádření. Či je snad jako centrum možno chápat nesmyslný parčík, který ničím nezve byt jen ke vstupu, natož k posezení? Kde lze uskutečnit důstojnou společenskou akci, výstavu, koncert, divadelní představení, přednášku, besedu? Kam jít na procházku s dětmi, kde na chvíli posedět a pohovořit s přáteli, známými, sousedy? Podobné otázky si klade většina z nás. Položme si ale ještě jinou: Proč je stále méně občanů ochotno opustit ploty svých zahrádek a podílet se na kolektivním životě obce, ať je to brigáda či kulturní akce?

Zámek nabízí již dlouho jedinečnou možnost skutečně společenského využití, které by mu vrátilo jeho centrální postavení v organismu naší obce. Reálná perspektiva uvolnění dnešního dvora JZD mezi zámek a ulicí 5. května a stržení přilehlých objektů tuto možnost ještě stupňuje. Vytvoření skutečného společenského centra Dobřichovic leží na dosah.

Některí z čtenářů Kukátka nás ve svých dopisech žádají, abychom pro zájemce zorganizovali prohlídku dobřichovického zámku. Vzhledem k tomu, že v současné době není možné zpřístupnit zámek veřejnosti, nabízíme alespoň malou obrazovou dokumentaci, kterou si můžete prohlédnout ve velké vývěsní skřínce v centru obce naproti objektu ZŠ.

Průmysl kamene Dobřichovice je se svými 120 zaměstnanci největším průmyslovým závodem v Dobřichovicích.

V roce 1986 splnil Průmysl kamene úkoly státního plánu v hodnotě 49 miliónů korun. Plnění úkolů v roce 1987 je značně komplikováno rozsáhlou výstavbou. Jedná se o rekonstrukci koteln, vodních řadů, trafostanice a především o výstavbu průmyslové čističky odpadních vod v hodnotě 22 miliónů korun, což bude významným přínosem ekoprogramu a zlepšování životního a pracovního prostředí.

Provozovna v současné době zajišťuje dodávky ušlechtilých mramorů na významné stavby, jako je metro - stanice Strašnická, Památník míru Vítějovice, banka Tachov, Fakultní nemocnice Praha, Lázeňský dům Leningrad v Mariánských Lázních, matematicko-fyzikální fakulta Praha, hotel Vladimír v Ústí nad Labem a další. Rovněž se podílí na akcích "Z" organizovaných MNV Dobřichovice. Zvláště nelze opomenout budování kanalizace a přečerpávací stanice od závozu, Mánesovou ulicí k sokolovně v hodnotě 2 miliónů korun, na kterou bude napojeno 35 rodinných domků.

J. Obdržálek

Ikare, odpusť.

Tak s křídly zatknutými do ramen
si vzlétnout a okolo tvé hlavy
která má paprsků víc než samo slunce.

A když říkají:
lépe je uprostřed ...
nevěřit a blíž -
vosk na křídlech
to je jen záminka.

Koneckonců by To stálo za to
i kdyby to byla pravda
a vosk to nevydržel.

GS

VÍTÁME ≡ BLAHOPŘEJEME

V dubnu oslavily své životní jubileum paní Julie Makrlíková a paní Ledislava Findejsová. Blahopřejeme.

11. dubna 1987 byli na MNV v Dobřichovicích přivítáni noví spolupobčáni: Monika Kubelková,
Petra Nováková,
Julie Hráčková a
Petr Nápravník.

18. dubna 1987 byli v obřadní síni na MNV v Dobřichovicích oddáni Jitka Veverková a Pavel Šaroun.

24. dubna 1987 byli v obřadní síni na MNV v Dobřichovicích oddáni Eva Velcová a MUDr. Vladislav Koubek.

≡ rady stavebníkům

Informace odboru výstavby a územního plánování ONV Praha-západ:

Technicko-inženýrské služby a poradenská činnost stavebníkům pro výstavbu rodinných domků v okrese Praha-západ poskytuje ing. arch. V. Šimice, Krajský projektový ústav, Kostelní 44, 170 31 Praha 7 - Letná (přízemí - dveře č. 9); tel. 3804/358; úterý 12.30 - 15.30 hodin
středa 7.30 - 12.00 hodin.

N Á K L A D N Í   A U T O D O P R A V A

Nákladní autodoprava - Drobná provozovna MNV Lety.
Určeno pro jednotlivé občany, národní výbory a organizace NF.
Objednávky vyřizuje MNV Lety.

Nečetke 6

≡ Nepřehlédněte

K y n o l o g i c k ý   k l u b
základní organizace Svazarmu v Řevnicích

pořádá z pověření
ČÚV Svazarmu - Rady kynologie

1. přebor ČSR služebních psů malých plemen 27. a 28. VI. 1987

Řevnice

Program:

- sobota 27. VI. 1987
  - 1300 slavnostní zahájení
  - 1400- 1700 poslušnost, speciální cviky, branné prvky
- neděle 28. VI. 1987
  - 900- 1200 stopy, rozlišení předmětů
  - 1200- 1230 přepad psů
  - 1430 vyhlášení vítězů a slavnostní ukončení

Jedná se svým druhem i významem o mimořádnou akci konanou v blízkosti Dobřichovic. Soutěžit budou nejlepší 24 psůvů z ČSR s malými knírači. Kynologie v ČSSR má světovou úroveň. V poslední době nabývá velké popularity i mezi širokou veřejností. Proto, máte-li rádi psy, ladnost pohybu nebo chcete-li vidět, s jakou radostí pes pracuje, přijďte se podívat.

Srdečně zve

Vojtěch D y k

Nečetke 7

Připravuje dr. Zdeněk Daneš

Suchdol - Tiché údolí - Roztoky

Dva roky jsme se seznamovali se zajímavostmi a zvláštnostmi okolí Dobřichovic. Prochodili jsme všechny turisticky značené cesty našeho domova, přidali k tomu další vycházky, kterým turistické značení chybělo. Je na čase, abychom věnovali pozornost dalším zajímavostem našeho vzdálenějšího okolí, které jsou snadno dosažitelné a můžeme se s nimi seznámit během jednoho dne. Dáme přednost především místům v okrese Praha-západ.

Vycházku začneme v Suchdole, který až do roku 1968 byl součástí našeho okresu. Dostaneme se tam metrem snadno a rychle. Od smíchovského nádraží pojedeme na stanici Mústek, kde přestoupíme na trasu A, kterou pojedeme na konečnou do Dejvic (Leninova). Odtud pojedeme autobusem č. 107 kolem Internacionálu na konečnou do Suchdola. Ještě z autobusu si všimneme mohutného komplexu budov Vysoké školy zemědělské (rektorát, fakulty, laboratoře), na kterou se napojují budovy kolejí pro 1 300 posluchačů a sportovní areál. Při procházení Suchdolem uvidíme ještě skleníky pokusného školního statku.

První zmínky o Suchdole se vztahují k 12. století. Tvrz v r. 1403 patřila Mikulášovi z Ořecha, mezi pozdějšími majiteli byli i Budovcové z Budova. Na moderní budově školy najdeme tabulku, která oznamuje, že tato škola je nositelkou ceny míru. V roce 1953 zdejší pionýři vyvolali akci "Sběr na barg pro Koreu". Odezva byla překvapující. Peněz se sešlo tolik, že mohlo být zakoupeno 8 bagrů.

Kousek pod školou je pomníček věnovaný M. Alšovi. Ten na zdejším zámětku pobýval jako host u Brandejšů v letech 1876-78 a čerpal náměty ke své tvorbě ze zdejšího okolí. Vznikl zde cyklus Ze života starých Slovanů a lunety cyklu Vlast, které zdobí foyer Národního divadla. Luneta Žalov je inspirována pohledem od kaple sv. Václava, kam za chvíli přijdeme. Barokní zámček pochází z 1. poloviny 18. století, po požáru v r. 1838 byl přestavěn. V něm u Brandejšů se v druhé polovině 19. století scházela společnost českých umělců (vedle Alše sem rádi zavítali Myslbek, Ženíšek, Brožík, Hálek, Zeyer a další), stejně jako do Roztok k Braunerům.

Budeme sledovat žlutou značku, která nás zavede kolem velké drůbežárny ke kapli sv. Václava. Ta byla postavena v roce 1704 suchdolským rychtářem Martinem Ježkem na bývalém morovém hřbitově.

Od kaple je pěkný rozhled na starohorní buližnickové Kozi hřbet, od kterých je průrvou Únětického potoka oddělen Holý vrch. Stojíme na terase, kterou vytvořil předchůdce dnešní Vltavy. Řeka tekla v širokém řečišti podél Kozích hřbetů, od kterých ještě Holý vrch nebyl oddělen, od dnešního Suchdola směrem na Žalov. To bylo na počátku čtvrtého, tedy asi před 1 miliónem roků. Později řeka přelozila své koryto dál k východu, zahlubila se do svého podložní a vytvořila současná údolí. Svůj přítok, dnešní Únětický potok, přeložením svého koryta donutila, aby prodloužil svůj tok a zahlubil se také do úrovně řeky. Tehdy erozí oddělil od Kozích hřbetů Holý vrch a vytvořil dnešní údolí, které jako Tiché údolí bylo společně s Roztockým hájem vyhlášeno 8.9.1951 jako státní přírodní rezervace. Ta už je na území našeho okresu. K 30. výročí osvození - tedy v roce 1975 - byla v údolí zřízena naučná stezka s 15 zastaveními, která seznamuje zájemce se zajímavostmi především botanickými a zoologickými. Nejvhodnější dobou návštěvy je květen nebo červen. Začátek naučné stezky je v Roztokách u restaurace Maxmiliánka. Její pečlivé projití vyžaduje celý den.

Sejdeme po žluté značce do údolí k Únětickému potoku, na kterém JZD z Únětic vybudovalo vodní nádrž. Podél potoka vede moderná značka, kterou budeme sledovat směrem do Roztok. Mineme Trojandův a Tůmův mlýn, Spáleník je dnes v držení Povltavského průmyslu kamena. Známa a vyhledávanou restaurací je Maxmiliánka.

Roztoky byly už v minulém století vyhledávány jako letoviště. Po dokončení praško-podmokelské dráhy 1. června 1850 nastává sem příliv pražských boháčů, kteří si zde stavěli vily. V Tichém údolí si vybudoval letní sídlo spisovatel a cestovatel Joe Hloucha (1881-1957). Protože si na svých cestách nejvíce oblíbil Japonsko, nesla jeho vila typické znaky japonských staveb. Hloucha jí dal jméno Sakura (čp. 376). Dnes je využita jako nemocnice. Vila Mía v ulici Pod vinicemi čp. 79 se v létě roku 1857 stala dočasným obydlím Bedřicha Smetany po jeho návratu z Göteborgu ve Švédsku.

Přicházíme do středu obce, před návštěvou zámku odbočíme ještě do Riegrovy ulice, kde bývalý mlýn (čp. 5) se od poloviny minulého století stal politickým a kulturním střediskem Čechů. Žil v něm jeden z předních českých politiků JUDr. Fr. Aug. Brauner,

známý ze zápasů v roce 1848 i z politické činnosti let následujících. Jeho spis 0 robotě se stal předehrou ke zrušení roboty v celém moonářství 7. září 1848. Jeho dcera je známá malířka Zdeňka Braunerová. Ta soustřeďovala kolem sebe nejruznější umělce, a tak Braunerův mlýn se stal pohoštěným domem pro politiky i umělce z českých zemí i z ciziny. Bylo by zbytečné vypočítávat to množství návštěvníků, když celý rušný život tohoto místa vylíčil dokonale František Kožík ve svých románech Na křídlech větrného mlýna a Neklidné babí léto.

Přicházíme k zámku. V parku jsou instalovány plastiky od Hedviky Zaorálkové. Mezi nimi upoutá pozornost busta Bedřicha Smetany. Roztocká vodní tvrz se připomíná již r. 1233, kdy jejím majitelem byl vladyka Petr z Roztok. V polovině 15. století se stali držitelé tvrze Budovcové, kteří ji stavebně upravili v pozdně gotickém slohu. Renesančně byl později upraven Karel z Lichtenštejna, který však zde nebydlel, dal sice zámek barokně upravit, jinak mu však nevěnoval pozornost a tak celý objekt začal pustnout. Teprve místní nadšenci z vlastivědného kroužku se v letech 1956-66 postarali o důkladnou opravu, takže dnes slouží úspěšně všem návštěvníkům jako Středočeské muzeum. Pozornost v něm poutá především moderně upravená archeologická expozice, dále sň Zdeňky Braunerové. V zámku se konají příležitostné výstavy a koncerty.

Roztoky měly štěstí na lékaře. Od roku 1867 byl zdejší obvodním lékařem MUDr. Čeněk Rýzner, jehož koníčkem byla archeologie. Věděl, že okolí je historicky významné a tak začal na některých místech kopat sondy. Byl úspěšný. Brzy se začaly hromadit vykopávky z Levého Hradce, z Řivnáče, ze Žalova, z Holého vrchu. Dělníky, kteří pro něj kopali zapálil svým nadšením a tak nad každým nálezem se společně radovali. Všechny práce financoval z vlastních peněz. Nejvýznamnější nálezy pocházejí z okolí Únětic, kde v roce 1879 odkryl rozsáhlé pohřebiště. Po konzultacích s archeology bylo stanoveno, že patří do doby bronzové (1800 př.n.l.). Nálezy byly tak bohaté a významné, že podle nich archeologové v celé Evropě přijali pro starší dobu bronzovou označení únětická kultura. Její lid obýval území od západního Slovenska po Harz, Magdeburg a Durynský les. MUDr. Rýzner věnoval své bohaté sbírky Národnímu muzeu.

Jiným významným lékařem byl MUDr. Ladislav Tichý. Působil v Roztokách od 1. světové války, stal se důvěrníkem všech svých

pacientů, pomáhal každému, v obtížných dobách hospodářské krize podporoval nezaměstnané pacienty a jejich rodiny i finančně, pro každého měl vlídné slovo. Dodnes vzpomínají roztočtí občané na jeho dobrotu, laskavost, nadlidskou obětavost a soucit s trpícími.

Tyto jeho vlastnosti zazály nejjasněji v době nacistické okupace. Od roku 1941 byl členem ilegální skupiny BORA. Financoval a zajišťoval spolu se svým synem Ladislavem (dnes lékařem v Chomutově) a dvěma listonoši rozvoz potravin do rodin, jejichž živitelé byli odvezeni do koncentračních táborů. Místní četníci byli spolehliví, věděli o této činnosti, chránili všechny zúčastněné a upozorňovali, když hrozilo nebezpečí ze strany gestapa. Navíc přiváděli k němu raněné ilegální pracovníky a oznamovali mu, kde je nemocný nepřihiššený člověk, který se musí skrývat před nacisty. A častokrát jej sám k takovým pacientům dovedl. Vyvrcholem nastalo koncem 2. světové války. Nacisté převázeli vězně z koncentračních táborů, ke kterým se blížily spojenecké armády do míst, která ještě byla v jejich držení. Mnoho vězňů bylo cestou postřeleno, ti, kteří zemřeli, byli z vlaku jednoduše vyhozeni. Jeden z těchto transportů smrti zastavil 29. dubna 1945 na nádraží v Roztokách. V 77 otevřených vagoněch bylo namačkáno 4 tisíce vyhladovělých, většinou nemocných vězňů. Dr. Tichý společně s přednostou stanice vymohl na velitele transportu, že těžce nemocní může ošetřit. Čekárna a další nádražní prostory se změnily v lazaret. Mnohým vězňům tak bylo umožněno přežít. 300 Čechů z transportu zmizelo, roztočtí občané jim obstarali civilní šaty, peníze a riskantní úkryt. Po dvou dnech transport odjel, osvobození zachráněni vězňové byli dál ošetřováni a skrývání v Roztokách a na Žalově.

Po osvobození Sovětskou armádou se MUDr. Tichý stává členem revolučního národního výboru. V roce 1946 odchází do důchodu, na jeho místo nastoupil MUDr. Jan Černý, jeden ze zachráněných z transportu smrti.

Na nádražní budově je pamětní deska připomínající tragické chvíle 29. - 30. dubna 1945.

Ještě než odjedeme vlakem do Prahy, tak si uvědomíme, že v Roztokách těsně po osvobození začali budovat první penicilinku v Československu. O té si však řekneme víc příště.

košíková

Ve dnech 24. - 27. 4. tohoto roku se družstvo mužů Sokola Dobřichovice zúčastnilo mezinárodního basketbalového turnaje, který u příležitosti oslav Svátku práce pořádal basketbalový oddíl BSG "Chemie" Bitterfeld. Po výhrách nad družstvy PCK Schwedt n.Odrou 60 : 42, Pneumant Neubrandenburg 44 : 41 a Chemie Bitterfeld I. 50 : 29 se dobřichovičtí stali vítězi turnaje. V přátelských utkáních pak porazili Chemii Bitterfeld II. 52 : 35 a v záverečném utkání prohráli s výběrem hráčů Bitterfeldu 41 : 44. Kromě sportovního zápolení byl pobyt vyplněn také bohatým kulturně společenským programem. Všechna setkání probíhala ve velmi milé a přátelské atmosféře. Oplátku za vzornou péči v NDR přípravu je basketbalový oddíl Sokola Dobřichovice při podobném turnaji u nás na jaře roku 1988.

dr. Roman Vanžura

Stojící zleva: dr. R. Vanžura, M. Krottil, K. Cabálek, F. Zamrazil, M. Zrabec
Sedící zleva: J. Cvrček, J. Kuťák, M. Galia, M. Klimt, J. Kubát

odbjíjená

2. 5. zahájili muži jarní část KP vítězství nad RZ Dobříš 3:1, 3:1 a 9. 5. pak hladce přehráli družstvo Slovanu Roztoky dvakrát 3:0.

Družstvo žen zahájilo v tomto termínu utkáním v Mělníku, kde podleho po velkém boji kvalitním soupeřkám 1:3, 2:3.

bedminton

Konečná tabulka sdruženého okresního přeboru skupiny C:

1. TJ Libčice	18 bodů	61 : 19
2. Kerbo Benátky n./Jiz.	16	63 : 17
3. Slovan Svoboda	10	44 : 36
4. Sokol Dobřichovice	9	32 : 48
5. TJ Záhradní město "C"	6	28 : 52
6. Plynárna Praha	1	12 : 68

V neděli 26. 4. se Dobřichovice staly dostaveníčkem badmintonistů na 1. ročníku turnaje o "Pohár brádrských partyzánů". Startovalo zde 16 smíšených družstev z Prahy a Středočeského kraje. Turnaj měl dobrou sportovní a vynikající společenskou úroveň. Prvním držitelem putovního poháru se stalo družstvo VŠTJ Medicína Praha, které ve finále zdolalo Lokomotivu Praha. Třetí místo obsadilo družstvo KŽ Králův Dvůr. Domácí družstvo "A" skončilo ve své kvalifikační skupině těsně na třetím místě po remíze s družstvem Spojů Praha, vítězství nad Spartakem Radotín a prohře s pozdějším finalistou Lokomotivou Praha.

tenis

Krajská soutěž smíšených družstev dospělých:
Dobřichovice A - Dobřichovice B 9 : 0
Příbram - Dobřichovice A 0 : 9

Úvod do dalšího pokusu o postup do krajského přeboru byl pro posílené 1. družstvo Dobřichovic více než úspěšný a ani jeden z nováčků krajské soutěže nedokázal v žádném zápase bodovat.

štafeta

Poruč sobě a ne větru,
poběž s námi pár set metrů!

Za velmi pěkného počasí se v odpoledních hodinách 1. května 1987 uskutečnil na sokolovně 3. ročník štafety x-krát 800 metrů. Celkem si poručilo (a poslechlo se) 95 účastníků, převážně z řad mládeže do 15 let (87 dětí včetně 27 nejmenších z mateřské školy), kteří uběhli celkem 31,2 km v čase 2 hod 23 minut. Tentokrát velmi malý počet dospělých (pouze osm, z toho 2 ženy) nutí položit si otázku co zlepšit při příštím ročníku. Na případné náměty a návrhy se těšíme v redakční poště.

OSVĚTOVÁ BESEDA

L u d u s m u s i c u s

Při Osvětové besedě v Dobřichovicích existuje již několik let hudební soubor Ludus musicus, založený a po celou dobu existence vedený Františkem Běhounkem. V současné době tvoří soubor necelá desítka zpěváků a několik instrumentalistů. Soubor se zaměřuje především na interpretaci středověké a renesanční vokální tvorby a lidové písně.

Přechází úspěšná vystoupení v historickém prostředí hradů a zámků, v Rytířském sále pražského Valdštejnského paláce rozmožní v nejbližší době několik koncertů ve Valdštejnské zahradě a zářijový program v pražském Planetáriu, zaměřený na antickou tradici. V dosavadní historii souboru nechybí ani úspěšné rozhlasové nahrávky.

H.Č.

Osvětová beseda v Dobřichovicích uspořádá stejně jako v loňském roce přehlídku výsledků práce jednotlivých kursů za uplynulý školní rok. Přehlídka, zahrnující výstavu dětských prací a práci posluchaček kursů textilních výtvarných technik a šití a vystoupení nejlepších posluchačů ostatních kursů v zhruba dvouhodinovém koncipovaném pořadu, se uskuteční v kulturním domě ve Všenorech v sobotu 27. června od 15.00 hodin. Doprava z Dobřichovic do Všenor a zpět bude zajištěna zvláštním autobusem. Místo a čas odjezdu autobusu a přesný program přehlídky budou oznámeny na piakátech a v hlášení místního rozhlasu.

KINO

Moji přátelé.

Itálie. Úsměvný příběh o legráckých čtyř přátel.

3.6. 20.00 Ml. nepřít.

Mahá láska.

Francie. Drama ženy postavené před krutou a nevyhnutelnou pravdu. V hl. roli M. Jobertová.

5.6. 20.00 Ml. nepřít.

6.6. 20.00

Ošklivé kačátko.
Dětské představení.

6.6. 16.00

Do zubů a do srdíčka.
ČS. Téměř milostná komedie o raných ranách od života.

10.6. 17.30

Rukojmí.
SSSR.

10.6. 20.00

Angelika a král.
Francie. Další příběhy krásné markýzy andělů.

12.6. 20.00

13.6. 17.30

20.00

Zvl.vstupné

Hele, on letí.
ČS. Poučení o tom, že létat se má pomalu a při zemi.

17.6. 18.00

20.00

Pěsti ve tmě.
ČS. Strhující příběh rváče s něžným srdcem. Režie: J. Soukup

19.6. 20.00

20.6. 17.30

20.00

Ze zvířátek do pohádky.
Dětské představení.

20.6. 16.00

Tančírna.
Francie. Proměny doby na tanečním parketu.

24.6. 20.00

Nezkrotná Angelika.
Francie. Marný pokus ztrotit ženu láskou a penězi.

26.6. 20.00

27.6. 17.30

20.00

Zvl.vstupné

Dobřichovické kino nabízí v červenci a srpnu tyto atraktivní československé i zahraniční filmy: Mnaos, Angelika a sultán, Swanova láska, Motel, Muž z Hong-Kongu, Čest rodiny Prizziů, Pach těla, Tanec s cizincem, Jonáš a Melicharová, Velká filmová loupež, Dobré světlo, Pavučina, Vesničko má středisková.

»»»

Rada ONV Praha-západ vyhodnotila socialistickou soutěž kin za rok 1986 a usnesením č. 180 z 26.3.1987 schválila umístění kina v Dobřichovicích na 1. místě ve své kategorii.

Toto umístění svědčí o příkladné práci zaměstnanců kina, kteří se snaží udržet provoz kina i ve ztížených podmínkách.

Kukátka 15

Kukátka 14

INZERCE

Vzhledem k četným dotazům jak postupovat při zveřejňování inzerátů připomínáme:

Text inzerátu je možno zaslat poštou na naši adresu uvedenou v tiráži na této stránce, předat některému z členů redakční rady osobně nebo odevzdat u pí Dykové ve spojitelně v Dobřichovicích. V textu nebo ve značce doporučujeme uvést telefon.

Cena inzerátu do 20 slov je 5,- Kčs, za každé další slovo příplatek 0,50 Kčs. Poplatek možno zaplatit v hotovosti při předání inzerátu nebo zaslat složenkou na konto ZO SSM Dobřichovice-Karlík číslo 2004348 - 118.

Prodám dlouhé bílé svatební šaty z vyšivaného tylu vel. 40/165. Zahraňiční model. Cena 2000 Kčs.

Zn.: tel. 2027

K 6/87 - 01

Prodám pokoj. stěnu 2,5 x 2 m dělanou na zakázku (afreát) a čalouněnou sedací soupravu "ROLO" skoro novou. I jednotlivě. Zn.: k doptání tel. 2125

K 6/87 - 02

Prodám zásobníkový ohříváč vody (bojler) kombinovaný, pro ohřev elektřinou a z kotle ústřed. topení, nepoužitý, v záruce, 125 l, Zn.: tel. 2454

K 6/87 - 03

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O

Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14. j. 1985 a registrováno pod číslem 3210002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže a kulturní komise MNV v Dobřichovicích.

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor ing. O. Němec, do 30.9.1987 zastupuje ing. D. Havlík.

Tisk ČTK - Repro a NADAS.

Vychází 1x měsíčně. Cena 1,- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 10.5.1987. V prodeji od 3.6.1987.

Uzávěrka příštího čísla: cca 7.6.1987.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík, 252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.